31966L0601

192/3302 *DZIENNIK URZĘDOWY WSPÓLNOT EUROPEJSKICH* 27.10.1966

DYREKTYWA RADY

z dnia 25 października 1966 r.

zmieniająca dyrektywę Rady z dnia 26 czerwca 1964 r. w sprawie problemów zdrowotnych wpływających na handel wewnątrzwspólnotowy świeżym mięsem

(66/601/EWG)

RADA EUROPEJSKIEJ WSPÓLNOTY GOSPODARCZEJ,

uwzględniając Traktat ustanawiający Europejską Wspólnotę Gospodarczą, w szczególności jego art. 43 i 100,

uwzględniając wniosek Komisji,

uwzględniając opinię Parlamentu Europejskiego [1],

uwzględniając opinię Komitetu Ekonomiczno-Społecznego,

a także mając na uwadze, co następuje:

dyrektywa Rady z dnia 26 czerwca 1964 r. [2] w sprawie problemów zdrowotnych wpływających na handel wewnątrzwspólnotowy świeżym mięsem weszła w życie z dniem 30 czerwca 1965 r.;

dyrektywa ta stanowi pierwszy etap harmonizacji mającej na celu usunięcie przeszkód w handlu, powstających na skutek różnic między przepisami weterynaryjnymi Państw Członkowskich, w szczególności w odniesieniu do higieny mięsa;

włączenie tej dyrektywy do przepisów prawa każdego Państwa Członkowskiego wykazało, że jej przepisy należy dostosować w świetle nowych danych technicznych i naukowych oraz zdobytego doświadczenia;

dlatego też należy jak najszybciej dokonać zmian w tekście oryginalnym, jednakże nie naruszając podstawowych norm i zasad systemu ustanowionego przez tę dyrektywę;

w świetle zdobytego doświadczenia należy rozwinąć niektóre z definicji zawarte w tej dyrektywie;

należy sprecyzować, że przyczyny zakazu wprowadzenia do obrotu mięsa muszą zostać stwierdzone w momencie inspekcji sanitarnej przeprowadzanej w kraju przeznaczenia, w szczególności w celu określenia uprawnień urzędowego lekarza weterynarii odpowiedzialnego za wydanie opinii dla nadawcy;

należy wyraźnie stwierdzić, że w handlu świeżym mięsem nieprzeznaczonym do spożycia przez ludzi przepisy krajowe obowiązują do momentu przyjęcia rozporządzeń wspólnotowych;

przepisy dotyczące higieny rzeźni muszą zostać utrzymane, jednakże wymóg, że należy wyznaczać specjalne miejsca w rzeźni, gdzie nie są ubijane niektóre gatunki zwierząt może zostać wycofany;

doświadczenie wykazało, że należy zmienić wymagania dotyczące znakowania w odniesieniu do małych kawałków mięsa i podrobów oraz że do znakowania mięsa powinno zostać dopuszczone stosowanie innych barwników fioletowych oprócz fioletów metylowych,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DYREKTYWĘ:

Artykuł 1

Dyrektywa Rady z dnia 26 czerwca 1964 r. w sprawie problemów zdrowotnych produkcji i wprowadzenia do obrotu świeżego mięsa zostaje zmieniona sposób określony w poniższych artykułach.

Artykuł 2

1. W art. 2 lit. a) otrzymuje brzmienie:

„a) »tusza« oznacza całą tuszę zwierzęcia po uboju, odkrwawieniu, wypatroszeniu i usunięciu zakończeń kończyn przy nadgarstku i stępie, głowy, ogona i wymion; dodatkowo, w przypadkach bydła, owiec, kóz i zwierząt jednokopytnych, po oskórowaniu."

[1] Dz.U. 130 z 19.7.1966, str. 2466/66.
[2] Dz.U. 121 z 29.7.1964, str. 2012/64.

2. W art. 2 lit. b) na końcu dodaje się wyrazy „nawet naturalnie połączone z tuszą".

Artykuł 3

W art. 3 ust. 1 lit. c) wyrazy „uznanego za zdrowe" zastępuje się wyrazami „w wyniku takiej inspekcji, zatwierdzonego jako nadające się do uboju do celów handlu wewnątrzwspólnotowego świeżym mięsem".

Artykuł 4

W art. 4 ust. 4 po wyrazie „rzeźnią" dodaje się wyrazy „lub zakładem rozbioru mięsa".

Artykuł 5

W art. 5 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Bez uszczerbku dla uprawnień wynikających z art. 4 ust. 3 akapit drugi, zdanie drugie, Państwo Członkowskie może zakazać wprowadzenia do obrotu świeżego mięsa na swoim terytorium, jeśli w czasie inspekcji sanitarnej przeprowadzanej w kraju przeznaczenia stwierdzono, że:

a) mięso takie nie nadaje się do spożycia przez ludzi, lub

b) nie są przestrzegane przepisy art. 3."

Artykuł 6

1. W art. 6 ust. 1 część A lit. a) w tekście niemieckim skreśla się wyrazy „und Schweinen".

2. W art. 6 ust. 1 część A dodaje się lit. d) w brzmieniu:

„d) świeże mięso nieprzeznaczone do spożycia przez ludzi."

3. W art. 6 ust. 1 część A na końcu dodaje się przepis w brzmieniu:

„świeże mięso wymienione w lit. a), b) i c), może być wysyłane jedynie zgodnie z art. 3."

Artykuł 7

W rozdziale I pkt 1 załącznika I wprowadza się następujące zmiany:

a) Litera b) otrzymuje brzmienie:

„b) pomieszczenia do uboju odpowiednio duże, aby można w nich było należycie wykonywać pracę; jeżeli w pomieszczeniu ubojowym dokonuje się uboju zarówno trzody chlewnej, jak i innych gatunków zwierząt, należy wyznaczyć specjalne miejsce do uboju świń;"

b) Litera e) otrzymuje brzmienie:

„e) osobne pomieszczenia do przechowywania tłuszczu oraz skór, rogów i kopyt, jeżeli takie produkty odpadowe nie są usuwane z ubojni w dniu uboju;"

c) Litera p) otrzymuje brzmienie:

„p) odpowiednie doprowadzenie, pod ciśnieniem, wyłącznie wody przeznaczonej do picia; jednakże w wyjątkowych przypadkach woda inna niż przeznaczona do picia może być stosowana do produkcji pary z zastrzeżeniem, że rury zainstalowane w tym celu nie zezwalają na użycie tej wody do innych celów."

Artykuł 8

W rozdziale V załącznika I pkt 18 otrzymuje brzmienie:

„18. Tusze zwierząt jednokopytnych, trzody chlewnej powyżej czwartego miesiąca życia oraz bydła powyżej trzeciego miesiąca życia należy przedstawić do inspekcji podzielone na półtusze, wzdłuż kręgosłupa. W przypadku trzody chlewnej i zwierząt jednokopytnych głowę należy również przeciąć podłużnie. Jeżeli będzie to konieczne ze względu na inspekcję, urzędowy lekarz weterynarii może zażądać podziału tuszy każdego zwierzęcia wzdłuż."

Artykuł 9

1. W rozdziale VII pkt 29 tiret pierwsze załącznika I skreśla się wyrazy „w okolicy grzbietowej".

2. W rozdziale VII załącznika I pkt 30 otrzymuje brzmienie:

„30. Wątroby znakuje się znakiem wypalonym przy pomocy stempla zgodnie z ust. 28.

Głowy, języki, serca i płuca znakuje się tuszem lub znakiem wypalonym przy pomocy stempla zgodnie z ust. 28.

Jednakże w przypadku bydła poniżej trzeciego miesiąca życia, trzody chlewnej, owiec i kóz, znakowanie języków i serc nie jest obowiązkowe."

3. W rozdziale VII załącznika I pkt 31 otrzymuje brzmienie:

„31. Części inne niż tłuszcz, tłuszcz podskórny, ogony, uszy i łapy uzyskane w zakładach rozbioru mięsa z odpowiednio oznakowanych tusz muszą, przy braku obecności znaku, być oznakowane tuszem lub znakiem wypalonym przy pomocy stempla zgodnie z ust. 28, na którym znajduje się numer zakładu rozbioru mięsa zamiast weterynaryjnego numeru identyfikacyjnego rzeni;

Kawałki słoniny, z których usunięto skórę, należy pogrupować w partie po pięć sztuk, opieczętowane pod nadzorem urzędowym i opatrzone etykietą zgodnie z ust. 32."

4. W rozdziale VII załącznika I pkt 32 otrzymuje brzmienie:

„32. Jeżeli części z tusz lub podrobów wysyłane są w paczkach, znak okrelony w ust. 28 i 31 musi zostać umieszczony na widocznej etykiecie przytwierdzonej do paczki, w sposób prowadzący do jego bezwzględnego złamania przy otwieraniu paczki."

W ust. 32 skreśla się ostatnie zdanie.

5. W rozdziale VII załącznika I pkt 33 otrzymuje brzmienie:

„33. Przy znakowaniu mięsa tuszem może być wykorzystywany jedynie fiolet metylowy lub inny barwnik fioletowy dopuszczony do takich celów na mocy przepisów wspólnotowych."

Artykuł 10

W rozdziale VIII załącznika I pkt 34 otrzymuje brzmienie:

„34. Oryginał świadectwa zdrowia dołączony do mięsa podczas transportu do kraju przeznaczenia musi być wystawiony przez urzędowego lekarza weterynarii w czasie załadunku. Świadectwo zdrowia musi odpowiadać w formie i treści wzorowi przedstawionemu w załączniku II, być sporządzone przynajmniej w języku kraju przeznaczenia i zawierać informacje określone we wzorze zamieszczonym w załączniku II."

Artykuł 11

W pkt IV załącznika II lit a) otrzymuje brzmienie:

„a) — że mięso opisane powyżej([3])

— że etykieta umieszczona na opakowaniach mięsa opisanego powyżej([3])

jest opatrzona znakiem potwierdzającym, że mięso w całości pochodzi od zwierząt ubijanych w zatwierdzonych rzeźniach;"

Artykuł 12

Państwa Członkowskie wprowadzą w życie przepisy ustawowe, wykonawcze i administracyjne niezbędne do wykonania niniejszej dyrektywy w terminie ośmiu miesięcy po jej ogłoszeniu i niezwłocznie powiadomią o tym Komisję.

Artykuł 13

Niniejsza dyrektywa skierowana jest do Państw Członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 25 października 1966 r.

W imieniu Rady

B. W. BIESHEUVEL

Przewodniczący